

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Благоевград, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
като разгледа докладваното от Надя Узунова Търговско дело №
20211200900035 по описа за 2021 година

Производството е образувано по подадена искова молба от Гаранционен фонд София срещу АНГ. Г. М. иск за заплащане на сумата от 25 060,47 лв. лв., представляваща сбор от възстановените от Гаранционен фонд по щета № 120018/11.1.2016 г. сума от 10 551,51 лв. и по щета 220002/11.1.2016 г. сума от 14 508,96 лв. за обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът сочи, че на основание чл. 288а, ал. 1, т. 1 от КЗ/отм./ сега чл. 559, ал. 1, т. 1 от КЗ и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.4.2002 г. /на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕС/, е възстановил изплатеното от НББАЗ на Националното бюро на Великобритания по щета № 120018/11.1.2016 г. и щета № 220002/11.1.2016 г. обезщетения за имуществени и неимуществени вреди общо в размер на 15 060,47 лв. за ПТП, настъпило на 26.6.2014 г., съответно за имуществени вреди в размер на 10 551,51 лв. за увредения при ПТП, настъпило на 26.4.2014 г. в гр. Нюкясъл, Великобритания „лек автомобил „Ситроен“, собственост на г-жа Т.Х. и за неимуществени вреди в размер на 14 508,96 лв. на г-жа Т.Х., пострадала при същото ПТП като водач на автомобил „Ситроен“. Виновен за катастрофата е АНГ. Г. М., който управлявайки товарен авт. „ДАФ“, с рег. № Е 7307ВТ при навлизане от локално платно в платното за движение по моста Тайн в гр. Нюкясъл е отнел предимството на правомерно движещия се в лентата за движение л.авт. „Ситроен, ударил го в дясната предна част откъм пътническата врата, като така причинил ПТП. Към дата на ПТП увреждащия автомобил е без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. След покана

ответникът не е възстановил платеното от ГФ, поради което искат осъждането му за платените две обезщетения.

В отговора ответникът оспорват исковете. Оспорва сочените от ищеца обстоятелства. Оспорва, че е отнел предимството на л.авт. „Ситроен“. Обяснява, че движейки се с 10 км. в час, леко при извършване на самата маневра и включване за движение по моста, правейки завой, за да се включи в ремаркетото на товарния автомобил въпросния лек автомобил се е ударил в него, т.е. няма отнемане на движение. Сочи, че в цялата преписка не е уточнено, че управлявал композиция т.е. към основния товарен автомобил има и прикачено ремарке. Сочи, че самата пострадала твърди за удар от пътническата страна на нейния автомобил в момента, в който ремаркетото се е опитвало да навлезе в трафика по моста от лентата за включване, и е казала, че не го е видяла т.е. няма отнемане на предимство. За ремаркетото твърди, че е имало валидно сключена застраховка в ЗД Евроинс, АД с начална дата 12.4.2014 г. и № 37896600. Подробни съображения излага и в представената писмена защита.

Третото лице помагач на ответника - „Гери –В“, ООД , също оспорва иска по съображенията на страната, на която помага.

От тезите на страните, събраните доказателства и закона БлОС счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 288а, ал. 1 т. 1 от отм. КЗ, действащ към момента на произшествието, Гаранционният фонд възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на РБългария и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователя му. С ал. 3 на цитираната норма се предвижда след изплащане на обезщетението по ал. 1 да се приложи чл. 288, ал. 12 и 14 на КЗ /отм./. Съгласно чл. 288, ал. 12 от КЗ /отм./ след изплащане на обезщетението ГФ встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите за определяне и изплащане на обезщетението. Ето защо основателността на иска е в зависимост от доказването от ищеца на увреждане в резултат от противоправно поведение на ответника, размера на вредите, плащането на същите от компенсационния орган на държавата членка на пострадалите –на самите пострадали, както и последващото им възстановяване от ГФ на НББАЗ.

Предвид, че процесното ПТП е настъпило на територията на Великобритания, то намира приложение разпоредбата на чл. 4, т. 1 от Регламент /ЕО/ № 864/2007 г. на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2008 г. /“Рим 2/, според който ако не е предвидено друго, приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от неправомерно увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносния факт. Следователно правото на Великобритания е приложимо относно елементите от фактическия състав на неправомерното увреждане в т.ч. реда за констатиране на ПТП.

Ищецът който претендира обезщетение носи тежестта на доказване на

механизма на ПТП, поради което следва да ангажира доказателства.

В получения отговор от Министерството на транспорта на Великобритания на съдебната поръчка, реализирана от съда чрез МП на РБългария - се сочи, че: При ПТП-та ищецът предоставя на застархователя своята версия и снимки на инцидента. В случай, че полицията е била уведомена и включена в разследването, нейният доклад за произшествието също би могъл да се предостави. Ако искът е оспорен в съда на Обединеното кралство, свидетелите също може да представят подписани „свидетелски показания“, които ще бъдат разгледани, с другите доказателства. Съдът решава дали доказателствата са достатъчно достоверни или не. Посочено е още, че обезщетенията на пострадалия се базират на небрежността, проявена от участниците в ПТП-то, както и съобразно „статут и съдебна практика въз основа на подобни злополуки.“ В случай, че водачът има застраховка съгласно закона във Великобритания по S143 от Закона за движението по пътищата от 1988 г. застрахователното дружество обикновено покрива разходите за щетите, дължими на ищеца в резултат на произшествието, а съгласно S145/3/ /a/ от същия закон се изисква застрахователните полици да покриват лицата по отношение на отговорност за смърт, телесна повреда или щета на имуществото, причинена от или произтичаща от използването на превозното средство на път или друго обществено място във Великобритания.

От доказателствата по настоящото дело се установява, че на 26.06.2014 г. в Нюкясъл, Великобритания е станало пътно-транспортно произшествие между МПС „Ситроен“, рег. № NL63FCZ, управляван от г-жа Т.Х. и товарен автомобил „ДАФ“ с рег. № на влекача E7307BT и рег. № на ремаркетото E6347EA, управляван от А.М..

Според представения от ищеца Формуляр за претенция г-жа Т.Х. е посочила в графата за подробности за мястото на щетите на управляваното от нея МПС-то и степента на увреждане следното: „От страна на пътника, предни и задни врати, заден подкалник и гума са повредени“, а по отношение на товарния автомобил е посочила „лека повреда по предната броня; както и че ПТП-то е станало на 26.6.2014 г. на моста на Тайн в Ню Кясъл, при дневна светлина и суха пътна настилка. В графата за описание на ПТП е посочено от г-жа Х., че се е движила по двулентов път с по-малко от 5 мили в част по моста на Тайн в Нюкясъл, когато усетила удар от пътническата страна на нейния автомобил в момента, в който ремаркетото се опитвало да навлезе в трафика по моста от лентата за включване, както и че водачът на товарния автомобил казал, че не я е видял. Посочила е във формуляра, че на място е имало свидетел – Д.У., който бил водач на друго МПС, но е видял настъпването на ПТП-то, както и че двете МПС-та са били в движение, поради което намеса на полицията не била необходима. При описание на причинените ѝ травми, г-жа Х. описва – болки в лявата част на слабините и стомаха, в десния и левия крак, болки във врата и рамото, главоболие, мравучкане, изтръпване в ръцете и пръстите, като продължава болката в дясното ѝ рамо и паренето, както и схванатостта ѝ във врата. Конкретизирала е, че болките след определени дейности като напр. гладене, пазаруване,

писане продължават. Отразила е, че е посетила болница Кралица Елизабет, гр. Гейтсхед, както и за вид на посещението в болницата, че е „амбулаторно“.

Ответникът не оспорва станалия инцидент, но оспорва сочения от ищеца механизъм за възникването му респ. настъпилите вреди. Разпитания по делото свидетел, който е бил в товарния автомобил по време на инцидента - св. К. Г. посочва точния участък, където е станал инцидента, като сочи, че са се движили от лявата страна и е трябвало да се престроят в дясно, поради което са се движили в крайна лява лента по посока моста. При самото престрояване в дясна лента, чули нещо като изскърцване и като спрели, видяли, че има ударена кола. Ударът е бил по средата на ремаркетото, което е било леко одраскано, като и по леката кола е имало само драскотина на предния калник, отстрани. Соци още свидетелят, че са се движили /има предвид товарния автомобил/ с не повече от 5-10 км/ч, тъй като е имало задръстване, което не е позволявало по висока скорост. Също сочи, че на място е имало човек в цивилни дрехи, от друг автомобил, който се е представил за полицаи, но полиция не са викали.

По делото е назначена съдебно автотехническа експертиза. Вещото лице сочи, че механизъмът, описан в исковата молба не съответства на реалния механизъм описан от св. Г.. Посочения от водачката участък за инцидента, сочи експерта - няма отбивки за включване. Вещото лице сочи вариантите, при които е възможно да е станал инцидента. Единият е - водачът на товарния автомобил да е подал мигач за преустройство и да е потеглил с 5 км/ч като ако е излизал от наличната на място лека денивелация е разчитал движещите се коли, макар и да се движат по път с предимство за тях, да се съобразят с това. Другият вариант е - водачът на товарния автомобил да е спазил всички изисквания при започване на маневрата т.е. да се е позиционирал така, че да вижда пътя, да е видял, че няма коли по пътя с предимство, като евентуалното му забавяне от 2-3 секунди е достатъчно, за да се приближи водачката на лекия автомобил с висока скорост.

Според съда от събраните доказателства не се установява по категоричен и несъмнен начин сочения от ищеца механизъм за настъпване на ПТП-то. Няма категорични доказателства за скоростта, с която се е движила водачката на „Ситроена“, за да може да се счете че произшествието е станало по един от вариантите, сочени от експерта, които са предполагаеми при отчитане, че ответникът оспорва сочения от ищеца механизъм за осъществяването му и при съобразяване на липсата на други доказателства, установяващи обстоятелствата при които е настъпил инцидента, освен тези на св. Г., който не твърди факти, чието логично следствие да е категорично установено, предположеното от експерта - обстоятелство за забавяне на водача на товарния автомобил от 2-3 секунди, като за механизма не може да се съди и от вредите на „Ситроена“, които са обезщетени, предвид оспорването им от ответника и за които свидетелят сочи, че са се свеждали „само до една драскотина“. Предвид свидетелските показания и тезата на ответника, който оспорва всички обстоятелства относими към механизма на произшествието, като оспорва и да са причинени платените вреди - имуществени и неимуществени, то според съда не може да се правят изводи

за самия механизъм/динамика на произшествието при съобразяване и на платените вреди, тъй като по този начин очевидно, се съобразява предположение, което не е доказано, че точно платените вреди са причинени от инцидента. Ето защо съдът счита, че не се установява механизма на стореното ПТП, от който да се заключи виновно поведение на водача на товарния автомобил.

От недоказване на механизма, следва, че не се доказва причинно следствената връзка между поведението на водача на българският автомобил при ПТП-то, с вредите, които се сочат за настъпили и платени на г-жа Т.Х..

Ето защо иска следва да се отхвърли като неоснователен. За пълнота на изложението, ще следва да се отбележи, че се представят от ГФ документи, с които се доказва, възстановяване от ГФ на НБААЗ на претендираните суми, които НБААЗ, е изплатило на Националното бюро на Великобритания, извършването на които плащания ответника не оспорва. Той оспорва основанията те да се извършат.

Видно е, че ГФ сочи, че на основание чл. 288а, ал. 1, т. 1 от КЗ/отм./ и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.4.2002 г. /на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕС/, е възстановил изплатеното от НБААЗ на Националното бюро на Великобритания по щета № 120018/11.1.2016 г. и щета № 220002/11.1.2016 г. обезщетения за имуществени и неимуществени вреди за ПТП, настъпило на 26.6.2014 г. Ищецът пояснява, че в сумата от 25 059,47 лв. са включени следните възстановени от фонда на Националното бюро на Великобритания чрез НБААЗ суми чрез приложен компенсаторен механизъм на основание чл. 288а, ал. 1, т. 1 КЗ отм., включващи изплатени на пострадали от компенсаторния орган на Великобритания обезщетения и разходи : 8 497,77 лева или 4 344,84 евро по щ. 120018/2016 г. за имуществени вреди; 10 890 лв. или 5568.05 евро по щета 220002/2016 г. за неимуществени вреди; - и други възстановени суми за направени по ликвидацията на щетите разходи на компенсаторния орган като такса за обработка на щетите и др., както и за разходите на НБААЗ, във връзка с изплащането на щетите.

Обстоятелството, че към датата на инцидента, ремаркетото е имало застраховка, а влекачът - не, не означава, че евентуалните вреди е следвало да се покрият от застрахователя на ремаркетото. В случай на предизвикан вредоносен резултат от пътен инцидент с композиция, в която влекач и ремарке са функционално и механично свързани и отделните елементи се явяват в композиционна връзка, отговорността на застрахователя за „ГО“ се определя от наличието на застраховка за влекача, тъй като причиняването на вредите е в резултат на управлението на цялата композиция. В случая такава към датата на инцидента той няма. Гражданска отговорност на ремаркетото е от значение в случай на вреди, в хипотези, когато то не е свързано с влекач като напр. при самозадвижване. Затова съдът не приема довода на ответника за възможността да се търси обезщетение от застрахователя на ремаркетото, тъй като удара е с ремаркетото, като част от композиция.

Несъстоятелно се сочи от ответника и че вземането е погасено по

давност съгл. чл. 110 от ЗЗД. Предвидената в разпоредбата за погасяване на вземането 5-годишна давност започва да тече за ГФ от стореното от него плащане на НББАЗ, а това видно от пл. нареждания е станало на 21.1.2016 г., на 26.2.2016 г. и на 18.7.2016 г. съотв. на сумите от 8 497,77 лв. и от 14 507,96 лв.; на 2 014,62 лв. и последното плащане на 39,12 лв. От тогава до предявяване на ИМ, изпратена по пощата на 1.3.21 г. 5 –те години не са изтекли, предвид че давностните срокове по време на обявеното с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. извънредно положение в страната, удължено с решение от 03.04.2020 г. или за периода от 13.3.2020 г. до 14.5.20 г. т.е. за 61 дни, съгласно чл. 3, т. 2 от ЗМДВИП са спрели да текат. Освен това според § ПЗР към ЗИД на Закона за здравето, които са спрели да текат по време на извънредното положение по ЗМДВИП, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник", като предвид обнародването на ЗИДЗЗ в ДВ на 14.5.20 г. следва, че срокът е прекъснат до 20.5.20 г., вкл. или за общо 68 дни. Това означава, че 5 годишния давностен срок, считано от датите на отделните 3 плащания е изтекъл съотв. на 30.3.21 г., на 05.05.21 г. и на 24.09.21 г. т.е. след завеждане на исковата молба, поради което и предвид, че с предявяването □ се считат за прекъснати, следва, че вземанията на ищеца не са погасени по давност.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът дължи на ответника направените разходи за делото в размер на 2 250 лв., от които 2000 лв. адв. възнаграждение и 250 лв. за вещо лице.

По изложените съображения съдът постанови акта си.

Водим от гореизложеното БлОС

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователен предявения от Гаранционен фонд София срещу АНГ. Г. М. с ЕГН ***** иск за заплащане на сумата от 25 060,47 лв. лв., представляваща сбор от възстановените от Гаранционен фонд по щета № 120018/11.1.2016 г. сума от 10 551,51 лв. и по щета 220002/11.1.2016 г. сума от 14 508,96 лв. обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Осъжда Гаранционен фонд , София да заплати на АНГ. Г. М. с ЕГН ***** сумата от 2 250 лв., представляваща направени разноси по настоящото дело .

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____